

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο, καλώς ήρθες

Καλά, το καταλαβαίνω δεν είσαι μαζί μας ακόμα, από το μακρύ ταξίδι, από την άλλη ή αντίθετη πορεία. Αλήθεια το έχεις κατανοήσει ότι η αντίθετη προς τον ήλιο κατεύθυνση κάνει δύσκολη την άμεση προσαρμογή;

Είναι δύο νύχτες και το ρολόι του οργανισμού μας χάνει τη ρουτίνα του. Ενώ πηγαίνοντας στα δυτικά είναι μόνο μια μεγάλη νύχτα. Πες μας τις σκέψεις και τα αισθήματα του αποχαιρετισμού, μην ανοίξεις τις βαλίτσες των εντυπώσεων, πρώτα έρχεται η... ανασπίλωση, δεν θα σου τηλεφωνήσω, θα περιμένω να έχεις καθαρό μυαλό για να τα πούμε. Πρόσεξες από τις φράσεις και εκφράσεις τις περαστικές, και κατά περιόδους; Τώρα συνηθίζεται στο τέλος της συγκέντρωσης «τα λέμε». Θα τα πούμε δηλαδή, θα ιδωθούμε. Είναι αυτές οι εκφράσεις οι... περαστικές. Είναι αυτό το see you later, που συνηθίζουν οι Αυστραλοί παλαιοί. Περαιτέρω κι αυτό, που μια κοπέλα δική μας σε διακοπές στην Ελλάδα, αφού καληνύχτισε είπε. «θα σας δω αργότερα» Και οι δικοί της δεν ξέρανε που στέκονται, «Μα είπε, αργότερα, θα ξανάρθει». Κοίτα, δεν θέλω να γράψω πολλά, αλλά θα σου γράψω και το ποιηματάκι. Θα είναι είναι πανηγυρικό για τον ερχομό, μην το πάρεις απάνω σου όμως, δεν είναι όλο δικό σου. Είναι από κείνες τα μακρινές επικοινωνίες που λέγαμε.

Η Ρ Θ Ε Σ

Ήρθες και άλλαξε αμέσως η ζωή
Κι ήρθαν λουλούδια και πουλιά
μες στην αυλή μας,
Ρούφηξαν όλα τη θερμή σου την πνοή
Κι έγινε άλικο το χρώμα το μαβί μας.

Ήρθες και πάλι καλοκαίριασε, καλή,
Και στην καρδιά μου άνθισαν πάλι ανεμώνες
Σ' ένα γιορτάσι η πεταλούδα την καλεί
Τουτην καρδιά που 'χε θαφτεί
μες στους χειμώνες

Ήρθες και άνθισε η καρδιά μου πασχαλιά
Και όλα έγιναν μελόγιομες κερήθρες,
Ήρθες και θέλω τα σγουρά σου τα μαλλιά
Να... τι λέω, φτάνει μόνο ότι ήρθες!

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

Ασφαλώς το ποίημά σου δεν είναι για μένα επειδή δεν πιστεύω πως στην καρδιά σου άνθισαν πάλι ανεμώνες(!), όταν επέστρεψα από το ταξίδι.

Πάντως, πολύ χάρηκα που ύστερα από δύο μήνες άκουσα γνώριμες φωνές, τη δική σου και άλλες καλών φίλων και συνεργατών μου, αν και με τον Γιάννη Δραμιτινό είχαμε τακτική επικοινωνία.

Είναι πραγματικά δύσκολη η προσαρμογή μετά το πολύωρο ταξίδι της επιστροφής με πρόβλημα ύπνου κυρίως, ενώ μόλις φτάσω στην Αθήνα κάνω ένα ντους και παίρνω τους δρόμους! Για μένα, τουλάχιστον, η Αθήνα είναι ξελογιάστρα, όπως λέει και το τραγούδι, αλλά φέτος την χάρηκα περισσότερο με την οικογένειά μου και αργότερα με την Μαρία Λώμη και τον Γιάννη Μεράβουλου.

Ομως μεγαλύτερη ικανοποίηση (και υπερηφάνεια) ένιωσα επειδή εντυπωσιάστηκαν με την πατρίδα μου οι τρεις ξένοι συνταξιδιώτες μας. Οι αρχαίοι χώροι στην περιοδεία μας της Πελοποννήσου, τα Μετέωρα, η Σύμη, η Ρόδος, η Κρήτη, η Σαντορίνη και η Αθήνα με την Ακρόπολη, τα Μουσεία και η ελληνική κουζίνα, άφησαν ανεξίτηλες αναμνήσεις.

Για μένα προσωπικά κορυφαία στιγμή ήταν η επίσκεψη στο Κέντρο Πολιτισμού Σταύρος Νιάρχος, που αξίζει μια επίσκεψη, όπως η Ακρόπολη για κάθε επισκέπτη στην Αθήνα. Όπως μια επίσκεψη δικαιούνται το βιβλιοπωλείο Ιανός και το κατάστημα PUBLIC στο Σύνταγμα με καφέ στον τελευταίο όροφο με θέα την Αθήνα. Θα πρόσθετα και ένα γεύμα στα εστιατόρια «Αθηναϊκόν» και «Τζιτζικας και Μέρμηγκας» στην Μητροπόλεως. Φυσικά και μια επίσκεψη στον αγαπημένο της οικογένειάς μου «Θανάση» ή τον φημισμένο λόγω... Κώστα Καραμανλή «Μπαϊρακτάρη» στο Μοναστηράκι.

Ομορφος χώρος για καφέ είναι και η αυλή στο Νομισματικό Μουσείο που στεγάζεται στο Ιλίου Μέλαθρον επί της οδού Πανεπιστημίου, πρώην κατοικία του διάσημου αρχαιολόγου Ερρίκου Σλίμαν με αρχιτέκτονα τον Ερνέστο Τσίλερ.

Ανοίξα τις βαλίτσες μου τα ξημερώματα μετά την άφιξη μου τα μεσάνυχτα από το αεροδρόμιο επειδή δεν μπορούσα να κοιμηθώ και μαζί με το περιεχόμενό τους έβγαλα και τις όμορφες αναμνήσεις μαζί με τα δώρα και τα «σουβενίρ». Σχεδόν πάντα λέω όταν επιστρέφω κατάκοπος από την Ελλάδα πως αυτή ήταν η τελευταία μου επίσκεψη, αλλά μετά από μερικές βδομάδες αρχίζω να προγραμματίζω το επόμενο. Αφού είπαμε πως είμαι ξελογιασμένος με την πατρίδα...

